

Eucharistická adorácia

NA REKOLEKCII KŇAZOV

DEKANÁTU KYSUCKÉ NOVÉ MESTO

V RUDINSKEJ

FARNOSŤ PANNY MÁRIE FATIMSKEJ

7. 5. 2026

Po postkomúnii kňaz vystaví Najsvätejšiu Oltárnu Sviatosť na oltár v monštrancii. Počas eucharistickej piesne z JKS predsedajúci incenzuje sviatosť.

Pred tebou, Ježišu (JKS 282) 2 - 3 strofy. Na kolená padám ...

Po skončení piesne pokračuje:

K.: Nech je zvelebený Ježiš v Najsvätejšej Oltárnej Sviatosti.

Ľ.: Od tohto času až naveky.

K.: Ďakujeme spoločne za najväčší zázrak Pána Ježiša – za jeho zmŕtvychvstanie: Volajme spoločne: *Ďakujeme Ti, Pane, za nádej prázdneho hrobu.*

V tomto roku spoznávame pátra Vendelína Javorku. Pouvažujme nad jeho myšlienkami, ktoré ponúka k tomuto tajomstvu: Pán Ježiš zomrel. Kristovo telo ostalo oddelené od duše. Ono bolo studené a meravé, bez pohybu, bez života. Najsvätejšie Srdce bolo prebodnuté. No božstvo ostalo stále s telom spojené. Ono nepreukazovalo viditeľne svoju prítomnosť, ale zachovalo toto telo od rozloženia a zachovalo ho na zmŕtvychvstanie.

Božstvo mu dodávalo neoceniteľnú hodnotu tak, že anjeli sa mu neviditeľne klaňali. Duša Kristova bola hneď v okamihu smrti naplnená nevýslovnou útechou, že všetko dokončila. Ona vidí teraz koľko dobrého sa vykoná tajomstvom vykúpenia v nespočítateľných dušiach po celé stáročia a pokolenia na Božiu slávu. Ona požíva teraz najhlbší pokoj v Duchu Svätom a všetko, čo ju mohlo sužovať, sa pominulo. Pominul sa i strach, čo bol na Olivovej hore, lebo veď smrť je pokorená, kalich vypitý, za hriech je zadosťučinené, všetko blaho je na večné veky dosiahnuté. Všetko utrpenie zakončené.

K.: Ďakujme spoločne:

Ľ.: *Ďakujeme Ti, Pane, za nádej prázdneho hrobu.*

Páter Vendelín uvažuje ďalej o návšteve v predpeklí: Miesto predpekla nie je samo peklo, pretože na duši obyvateľov predpekla, prednebia, niet ťažkého hriechu, ani to nie je očistec, pretože nepodliehajú ani vine a trestu všedného hriechu, ani to nie je

nebo, pretože ono je pre hriech prarodičov ešte uzavreté. Je teda miesto, kde sa sväté duše Starého Zákona zdržujú, čo musia čakať na príchod Spasiteľa. Teda predpeklie nie je miesto slobody, ale uzavretia, nie miesto dokonalého pokoja, ale čakania, nie miesto svetla, ale len ranného brieždenia.

Obyvatelia predpekliia sú onen Bohom vyvolený Izrael, svätý Jeruzalem. Oné duše sú plné očakávania. Ján Krstiteľ a svätý Jozef len od nejakého času, Simeon a Anna len o niekoľko desaťročí, proroci a králi už od storočí, Adam a Eva od začiatku ľudských dejín. Čakajú túžobne útechu a potešenie.

Duša Kristova schádza k týmto dušiam a oznamuje im svojou slávou vzkriesenie a život. Akú úctu preukazujú tieto duše duši Kristovej. Akou radosťou boli naplnení patriarchovia pre takú ratolesť; králi pre takého nástupcu; proroci po tak skvelom splnení proroctiev, akú radosť mal hlavne svätý Jozef a Ján Krstiteľ.

K.: Ďakujeme spoločne:

L.: *Ďakujeme Ti, Pane, za nádej prázdneho hrobu.*

Ako vidí páter Vendelín Kristovo vzkriesenie: Duša Kristova sa vracia k hrobu. Aký slávny pohľad to bol, keď sa duša Kristova v sprievode toľkých svätých Starého zákona a svätých anjelov blížila k svätému telu, ktoré bolo uponížené do hrobu po sňatí z kríža.

Akú úctu mu preukazovali pre jeho spojenie s božstvom. Potom vstal. Všetky rany okrem piatich rán zmizli. Duša sa znovu zjednotila s telom, srdce začalo znovu biť, oči a pery sa otvorili, sláva duše sa preliala na celé telo, urobila ho jasným a svietiacim, jemným, zduchovneným, a tým i nemožným viac trpieť, a nesmrteľným. Anjeli a svätí mu preukazovali svoju poklonu a zanechali s Kristom hrob bez toho, žeby vrchný kameň odvalili.

K.: Ďakujeme spoločne:

L.: *Ďakujeme Ti, Pane, za nádej prázdneho hrobu.*

Páter Vendelín nám ponúka zaujímavé vyvrcholenie zmŕtvychvstania: Prv než sa zjavil iným, chcel oslávený Ježiš potešiť svoju blahoslavenú Matku a dať jej opravdivú veľkonočnú radosť. Duša blahoslavenej Ježišovej Matky bola prerazená mečom bôľu, keď jej vrele milovaného Syna popravili, no pritom žila v nej neohrozená viera v jeho vzkriesenie, lebo jej boli známe jeho predpovedané slová o ňom. Stále rástla v nej nádej a očakávanie, a to najviac v nastávajúci tretí deň. Počas návštevy Syna Mária hneď poznala drahú Ježišovu tvár, pozerala na žiariace rany, počúvala jeho známy hlas a bola šťastná v synovom objatí. Spolu s tým hneď spoznala, že On už žije blaženým, slávnym, večným životom, lebo dielo vykúpenia je už dokonané. Božstvo jej Syna je a bude známe celému svetu. Po návšteve Syna má Mária nádej, že Ho onedlho znovu

uvidí a že po nejakom čase bude s ním v nebi spojená na večnosť. Tu hlbšie spoznáva Božiu všemohúcnosť, svätosť a milosrdenstvo! A jej duša znova spieva: „*Magnificat anima mea Dominum.*“

K.: Ďakujeme spoločne:

Ľ.: Ďakujeme Ti, Pane, za nádej prázdneho hrobu
Chvíľa ticha...

Môže nasledovať modlitba *Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému.* Nasleduje eucharistická pieseň (*Ctime túto Sviatosť slávnú*), orácia a požehnanie.

<i>Ctime túto Sviatosť slávnú, zbožne skloňme kolená, bohoslužbu starodávnu nahrad' nová, vznešená; pomôž zmyslom, ktoré slabnú, viera s láskou spojená.</i>	<i>Otcu, Synu jedinému chvála buď a plesanie, sláva moc a česť ich menu, tak aj dobrorečenie; od obidvoch Poslanému rovnaké buď uctenie. Amen.</i>
--	--

K.: **Z neba si im dal chlieb. Aleluja**

Ľ.: Ktorý má v sebe všetku slasť. Aleluja

Modlime sa.

**Pane Ježišu,
vo vznešenej Oltárnej sviatosti
zanechal si nám pamiatku
svojho umučenia a zmŕtvychvstania; ***

**prosíme ťa, –
pomáhaj nám uctievať tajomstvo
tvojho tela a krvi
s takou vierou a láskou,
aby sme vždy pociťovali
účinky tvojho vykupiteľského diela.
Lebo ty žiješ a kraluješ na veky vekov.
Ľ.: Amen.**

Po modlitbe si predsedajúci vezme náplečné véľum, pokľakne, vezme do rúk monštranciu a požehná ľud, pričom nič nehovorí. Po požehnaní položí monštranciu späť na korporál a pokľakne. Potom odloží véľum. Nasleduje pieseň **Nech je zvelebený Boh** (JKS 327). Kňaz (diakon) odnesie Najsvätejšiu Oltárnu Sviatosť do svätostánku v kostole. Kňazi so sprievodom odchádzajú, organista spieva.

PRIPRAVIL JOZEF BAGIN, RUDINSKÁ

